

EUROOPA KOHTU OTSUS

16. juuni 1998*

Maaailma Kaubandusorganisatsiooni asutamisleping – Intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide leping – Asutamislepingu artikkel 177 – Euroopa Kohtu pädevus – Intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu artikkel 50 – Ajutised meetmed

Kohtuasjas C-53/96,

mille esemeks on Euroopa Kohtule EÜ asutamislepingu artikli 177 alusel esitatud Arrondissementsrechtbank te Amsterdami eelotsusetaotlus, millega soovitakse saada nimetatud kohtus pooleli olevas vaidluses järgmiste poolte vahel:

Hermès International (société en commandite par actions)

ja

FHT Marketing Choice BV

eelotsusetaotlust küsimuses Maaailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu lisas 1 C sisalduva intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu (edaspidi „TRIPS-leping“), mis kiideti ühenduse nimel nõukogu pädevusse puudutavate küsimuste puhul heaks nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ (EÜT 1994 L 336, lk 1), artikli 50 lõike 6 tõlgendamise kohta,

EUROOPA KOHUS,

koosseisus: president G. C. Rodríguez Iglesias, kodade esimehed C. Gulmann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet, kohtunikud G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward (ettekandja-kohtunik), J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann ja L. Sevón,

kohtujurist: G. Tesauro,

kohtusekretär: ametnik L. Hewlett,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

- Hermès International, esindaja L. van Bunnem, Brüssel,
- Madalmaade valitsus, esindaja: välisministeeriumi õigusnõunik A. Bos,
- Prantsusmaa valitsus, esindajad: välisministeeriumi õigusosakonna asedirektor C. de Salins ja sama ministeeriumi õigusosakonna välisasjade sekretär G. Mignot,
- Ühendkuningriik, esindaja: Treasury Solicitor's Departmenti ametnik S. Ridley,

---

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

– Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: õigusnõunik P. J. Kuyper ja õigustalituse ametnik Berend Jan Drijber,

arvestades kohtuistungil ettekannet,

olles 27. mai 1997. aasta kohtuistungil ära kuulanud Hermès Internationali, esindaja: L. van Bunnem, Madalmaade valitsuse, esindaja: M. Fierstra, välisministeeriumi abiõigusnõunik, Prantsusmaa valitsus, esindaja: G. Mignot, Ühendkuningriigi valitsus, esindaja: *Assistant Treasury Solicitor* J. Collins ja R. Plender QC, Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: õigustalituse ametnik G. Houttuin ja Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: P. J. Kuyper ja B. J. Drijber, suulised tähelepanekud,

olles 13. novembri 1997. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1. Oma 1. veebruari 1996. aasta määrusega, mis saabus Euroopa Kohtusse 22. veebruaril 1996, esitas Arrondissementsrechtbank te Amsterdam (ringkonnakohus) EÜ asutamislepingu artikli 177 alusel Euroopa Kohtule eelotsuse küsimuse Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu lisas 1 C sisalduva intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu (edaspidi „TRIPS-leping“), mis kiideti ühenduse nimel nõukogu pädevusse puudutavate küsimuste osas heaks nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ (EÜT 1994 L 336, lk 1), artikli 50 lõike 6 tõlgendamise kohta.

2. Kõnealune küsimus tõstatati Prantsusmaa usaldusühingu Hermès International (edaspidi „Hermès“) ja Madalmaade äriühingu FHT Marketing Choice BV (edaspidi „FHT“) vahelises menetluses, mis puudutas Hermèsi omanduses olevaid kaubamärke.

3. Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 (ühenduse kaubamärgi kohta, EÜT 1994 L 11, lk 1) artikli 99 lõikes 1 on pealkirja „Ajutised meetmed ja kaitsemeetmed“ all öeldud järgmist:

„Liikmesriikide kohtutelt, sealhulgas ühenduse kaubamärkide kohtutelt, võib taotleda ühenduse kaubamärgi või ühenduse kaubamärgi taotlusega seotud ajutiste meetmete, sealhulgas kaitsemeetmete võtmist, mis on selle riigi õigusaktidega kaubamärkide puhul ette nähtud, isegi juhul, kui käesoleva määruse kohaselt on asja sisuline arutamine teise liikmesriigi ühenduse kaubamärkide kohtu pädevuses.“

4. Kõnealuse määruse artikli 143 lõike 1 alusel pidi see määrus jõustuma 60. päeval pärast selle avaldamist Euroopa Ühenduste Teatajas. Määrus avaldati 14. jaanuaril 1994 ja seega jõustus see 15. märtsil 1994.

5. Otsuse 94/800 artiklis 1 on sätestatud järgmist:

“Euroopa Ühenduse nimel kiidetakse heaks järgmised mitmepoolsed kokkulepped ja õigusaktid seoses nende kokkulepete selle osaga, mis kuulub Euroopa Ühenduse pädevusse:

- Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamisleping ning samuti selle lepingu lisades 1, 2 ja 3 olevad kokkulepped.

...“

6. TRIPS-lepingu artiklis 50 on ette nähtud järgmist:

„1. Kohtuorganitel on õigus määrata kiireid ja tõhusaid ajutisi meetmeid:

a) takistamiseks mis tahes intellektuaalomandiõiguse rikkumise esinemist ning eriti vältimaks kaupade, sealhulgas imporditud kaupade pääsu nende jurisdiktsiooni all olevasse kaubandusse vahetult pärast tollivormistust;

b) säilitamiseks väidetava rikkumisega seotud asjakohaseid tõendeid.

2. Kohtuorganitel on õigus võtta vajaduse korral ajutisi meetmeid *inaudita altera parte*, eriti kui mis tahes viivitus tõenäoliselt tekitaks õigusevaldajale korvamatut kahju või kui on ilmne tõendite hävitamise oht.

3. Kohtuorganitel on õigus nõuda hagejalt iga mõistlikult kättesaadava tõendi esitamist, selleks et olla piisava kindlusega veendunud, et hageja on õigusevaldaja ning et hageja õigusi on rikutud või et on olemas seesuguse rikkumise vahetu oht, ja määrata hageja kautsjonit või võrdväärset tagatist andma, mis oleks piisav kostja kaitseks ja kuritarvituse vältimiseks.

4. Kui ajutised meetmed on võetud *inaudita altera parte*, tuleb mõjutatud pooltele sellest viivitamata teatada hiljemalt pärast meetmete täideviimist. Asja uuesti läbivaatamine, mille käigus on õigus anda seletusi, toimub kostja nõudmisel, et otsustada mõistliku ajavahemiku jooksul pärast meetmetest teatamist, kas need meetmed tuleb muuta, tühistada või kinnitada.

...

6. Lõikes 4 sätestatud mõjutamata tuleb lõigete 1 ja 2 alusel võetud meetmed kostja nõudel tühistada või muul viisil nende toimimine lõpetada, kui asja sisulise otsustamiseni viivat menetlust pole alustatud mõistliku ajavahemiku jooksul, mille otsustab meetmed määranud kohtuorgan, kui see on liikme seaduste järgi lubatav, või sellise otsustuse puudumisel ei tohi see ajavahemik ületada 20 tööpäeva või 31 kalendripäeva, olenevalt sellest, kumb ajavahemik on pikem.

...“

7. Ühenduse ja liikmesriikide esindajad kirjutasid alla mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooru tulemusi ühendavale lõppaktile (edaspidi „lõppakt”) ja Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingule, tingimusel et see sõlmitakse, Marrakešis 15. aprillil 1994. aastal.

8. Wetboek van Burgerlijke Rechtsvorderingi (Madalmaade tsiviilkohtumenetluse seadus, edaspidi „tsiviilkohtumenetluse seadus”) artikli 289 lõikes 1 on ette nähtud järgmist:

„Kui osapoolte huve silmas pidades on kiireloomulisustel juhtudel vaja kohe võtta ajutised meetmed, võib vastava taotluse teha kohtuistungil, mille esimees sel eesmärgil enda poolt kindlaksmääratud kuupäeval korraldab.”

9. Sellisel puhul näeb tsiviilkohtumenetluse seaduse artikli 290 lõige 2 ette, et osapooled võivad omal soovil ilmuda esimehe ette ajutiste meetmete võtmiseks ning sellisel juhul peab hagejat kohtuistungil esindama advokaat, samas kui kostja võib esindada ennast ise või kasutada selleks advokaati.

10. Tsiviilkohtumenetluse seaduse artikli 292 kohaselt ei piira kohtu esimehe võetud ajutine meede põhikohtuasja sisulist arutamist.

11. Tsiviilkohtumenetluse seaduse artikli 295 alusel võib kahe nädala jooksul sellise otsuse vastuvõtmist esitada Gerechthofile (apellatsioonikohus) appellatsioonkaebuse ajutise määruse suhtes.
12. Hermès on Beneluxi maid puudutavate rahvusvaheliste registrikannete R 196 756 ja R 199 735 alusel nime Hermès omanik ning nime ja märgi Hermès omanik kaubamärgina.
13. Hermès kasutab neid kaubamärke muuhulgas ka lipsude puhul, mida ta turustab valikulise turustussüsteemi kaudu. Madalmaades müüb Hermèsi lipse Galerie & Faïence BV ja pood Le Duc vastavalt Scheveningenis ja Zeistis.
14. Uskudes, et FHT turustas Hermèsi lipsude koopiaid, võttis Hermès 21. detsembril 1995. aastal Arrondissementsrechtsbank te Amsterdami loal enda valdusesse 10 FHT valduses olnud lipsu ja lisaks neile PTT Post BV valduses olnud 453 lipsu, mis olid mõeldud FHT-le tarnimiseks.
15. 2. jaanuaril 1996. aastal pöördus Hermès sama kohtu esimehe poole, et kohus annaks ajutise määruse, millega nõuab FHT-lt oma autoriõiguse ja kaubamärgi rikkumise lõpetamist. Hermès palus ka võtta kõik vajalikud meetmed selleks, et rikkumine lõplikult lõpetada.
16. Eelotsusetaotluses leidis Arrondissementsrechtsbanki esimees, et Hermèsi väide tema taotlusel konfiskeeritud lipsude võltsituse kohta oli usutav ning et FHT ei saa põhjendatult väita nagu oleks ta tegutsenud heas usus. Seega rahuldab ta Hermèsi taotluse ja andis FHT-le korralduse lõpetada praegu ja edaspidi Hermèsi eksklusiivse autoriõiguse ja kaubamärgiõiguste rikkumine.
17. Samas menetluses palus Hermès Arrondissementsrechtsbanki esimehel määrata ajavahemikuks, mille jooksul FHT võib artikli 50 lõike 6 alusel taotleda nende ajutiste meetmete tühistamist 3 kuud alates ajast, mil vaheotsus kätte toimetati, ning ajavahemikuks, mille jooksul võib Hermès algatada menetluse antud juhtumi sisuliseks arutamiseks, 14 päeva alates kuupäevast, mil FHT tühistamist taotleb.
18. Arrondissementsrechtsbanki esimees leiab, et Hermèsi viimast taotlust ei saa rahuldada, kuna TRIPS-lepingu artikli 50 lõige 6 ei piira mitte mingil moel ajaliselt kostja õigust taotleda ajutiste meetmete tühistamist. Kohtu esimees leiab, et selle sätte eesmärk on hoopis võimaldada kostjal taotleda ajutise meetme tühistamist igal ajal enne põhikohtuasjas otsuse tegemist. Selles sättes asja sisulise arutelu algatamiseks ettenähtud aega ei saa seega kindlaks määrata tuginedes ajavahemikule, mille jooksul kostja peab taotlema ajutiste meetmete tühistamist.
19. Arrondissementsrechtsbanki esimees ei ole siiski kindel, kas tuleks kindlaks määrata ajavahemik, mille jooksul peab Hermès algatama menetluse asja sisuliseks arutamiseks. Selline kohustus oleks nõutav siis, kui kõnealuses ajutises menetluses ettenähtud meede kujutaks endast „ajutist meedet” TRIPS-lepingu artikli 50 tähenduses.
20. Arrondissementsrechtbanki esimees märgib, et Madalmaade õigusele vastavas ajutises menetluses kutsutakse kostja kohtusse, osapooltel on õigus esitada oma seisukohad ning ajutise menetluse taotlust käsitlev kohtunik hindab asja sisuliselt, pannes selle hinnangu samuti kirja põhjendatud kirjalikus otsuses, mille suhtes on võimalik esitada appellatsioonkaebus. Veelgi enam, olgugi, et osapooltel on siis õigus algatada menetlus asja sisuliseks arutamiseks, järgivad nad TRIPS-lepingu reguleerimisalasse kuuluvates küsimustes siiski vaheotsust.

21. Nendel asjaoludel otsustas liikmesriigi kohus menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimused:

„Kas ajutine meede, mis on näiteks ette nähtud tsiviilkohtumenetluse seaduse artiklis 289 *et seq.* ja mille kohaselt võib taotleda kohest täitmisele pööratavat meedet, kuulub mõiste "ajutised meetmed" reguleerimisalasse TRIPS-lepingu artikli 50 tähenduses?”

Euroopa Kohtu pädevus

22. Madalmaade, Prantsusmaa ja Ühendkuningriigi valitsused on väitnud, et Euroopa Kohtul puudub pädevus sellele küsimusele vastamiseks.

23. Seoses sellega viitavad nad 15. novembri 1994. aasta arvamuse 1/94 punktile 104 (EKL 1994, lk I-5267), milles Euroopa Kohus sedastas, et TRIPS-lepingu sätted, mis puudutavad „intellektuaalomandi õiguste tõhusaks kaitseks võetavaid meetmeid”, nagu näiteks artikkel 50, kuuluvad oma olemuselt liikmesriikide ja mitte ühenduse päevusse ning seda seetõttu, et arvamuse esitamise kuupäeval ei olnud ühendus teostanud selles valdkonnas oma pädevust, välja arvatud nõukogu 1. detsembri 1986. aasta määruses (EMÜ) nr 3842/86 võltsitud kauba vabasse ringlusesse lubamist keelustavate meetmete sätestamise kohta (EÜT 1986 L 357, lk 1). Madalmaade, Prantsusmaa ja Ühendkuningriigi valitsus on seisukohal, et kuna ühendus ei ole veel kõnealuses valdkonnas vastu võtnud mingeid ühtlustavaid meetmeid, ei kuulu TRIPS-leping ühenduse õiguse kohaldamisalasse ning Euroopa Kohtul puudub seega pädevus selle sätte tõlgendamiseks.

24. Tuleks siiski juhtida tähelepanu sellele, et WTO asutamisleping sõlmiti ühenduse poolt ja ratifitseeriti ühenduse liikmesriikide poolt jaotamata omavahel vastavaid kohustusi teiste lepinguosaliste suhtes.

25. Samuti ning ilma, et oleks vaja kindlaks määrata ühenduse poolt lepingu sõlmimisel võetud kohustuste ulatust, tuleks märkida, et sel ajal, kui ühendus ja selle liikmesriigid lõppakti ja WTO asutamislepingu allkirjastasid, oli määrus nr 40/94 olnud jõus ühe kuu.

26. TRIPS-lepingu artikli 50 lõige 1 näeb ette, et lepingupoolte kohtuorganitel on lubatud näha ette „ajutised meetmed”, et kaitsta kaubamärkidega seotud õiguste omanike huvisid, mis on neile lepingupoolte seaduste alusel antud. Selleks on artiklis 50 sätestatud erinevad menetluseeskirjad, mida kohaldatakse selliste meetmete võtmiseks esitatavate taotluste suhtes.

27. Määruse nr 40/94 artikli 99 alusel võib ühenduse kaubamärgist tulenevaid õigusi kaitsta ajutiste meetmete, sealhulgas kaitsemeetmete vastuvõtmisega.

28. Vastab tõele, et artiklis 99 peetakse silmas asjaomase liikmesriigi õiguses riikliku kaubamärgi eesmärkide kaitsmiseks kavandatud meetmeid ja asjakohaseid menetluseeskirju. Kuna aga ühendus on TRIPS-lepingu osapool ja seda lepingut kohaldatakse ühenduse kaubamärgi suhtes, nähakse ette, et kui määruse 40/94 artiklis 99 viidatud kohtutelt nõutakse riiklike eeskirjade kohaldamist eesmärgiga näha ette ajutised meetmed ühenduse kaubamärgist tulenevate õiguste kaitsmiseks, peavad kohtud seda tegema nii palju kui võimalik TRIPS-lepingu artikli 50 sõnastust ja eesmärki silmas pidades (vt analoogia põhjal, kohtuasi C-286/90: Poulsen and Diva Navigation, EKL 1992, lk I-6019, punkt 9, ja kohtuasi C-61/94: komisjon *vs.* Germany, EKL 1996, lk I-3989, punkt 52).

29. Sellest tulenevalt on Euroopa Kohtul igal juhul pädevus tõlgendada TRIPS-lepingu artiklit 50.

30. See, et põhikohtuasja vaidlus puudutab kaubamärke, mis on rahvusvaheliselt registreeritud Beneluxis, on ebaoluline.

31. Esiteks tuleb märkida, et seda, kas otsuse tegemiseks on vajalik eelotsus, peab hindama üksnes kohtuvaidlust arutav liikmesriigi kohus, mis peab võtma vastutuse otsuse tegemise eest. Seega, kui esitatud küsimus puudutab sätet, mille tõlgendamiseks on Euroopa Kohtul pädevus, on Euroopa Kohus põhimõtteliselt kohustatud otsuse vastu võtma (vt selle kohta liidetud kohtuasjad C-297/88 ja C-197/89: Dzodzi, EKL 1990, lk I-3763, punktid 34 ja 35, ja kohtuasi C-231/89: Gmurzynska-Bscher, EKL 1990, lk I-4003, punktid 19 ja 20).

32. Teiseks, kui sätet on võimalik kohaldada nii riikliku kui ühenduse õiguse reguleerimisalasse kuuluvate olukordade suhtes, on selgelt ühenduse huvides, et tulevaste tõlgenduserinevuste vältimiseks tuleks sätet tõlgendada ühtselt olenemata asjaoludest, mille suhtes kohaldatakse (vt selle kohta kohtuasi C-130/95: Giloy vs. Hauptzollamt Frankfurt am Main-Ost, EKL 1997, lk I-4291, punkt 28, ja kohtuasi C-28/95: Leur-Bloem vs. Inspecteur der Belastingdienst/Ondernemingen, EKL 1997, lk I-4161, punkt 34). Antud juhul, nagu on osutatud eespool punktis 28, kehtib TRIPS-lepingu artikkel 50 nii ühenduse kaubamärkide kui ka riiklike kaubamärkide suhtes.

33. Euroopa Kohtul on seega pädevus võtta riikliku kohtu poolt esitatud küsimuses vastu otsus.

Eelotsuse küsimused

34. Liikmesriigi kohus küsib, kas meede, mille eesmärk on lõpetada kaubamärgiõiguse väidetavad rikkumised, ja mis võetakse vastu menetluse käigus, mida iseloomustavad järgmised omadused:

- meedet iseloomustatakse riiklikus õiguses kui „kohest ajutist meedet”, mis tuleb vastu võtta „kiireloomulistel juhtudel”,
  - vastulause esitaja kutsutakse kohtusse ja kuulatakse kohtusse ilmumisel ära,
  - otsus, millega meede vastu võetakse, on põhjendatud ja esitatud kirjalikult pärast asja sisulist hindamist kohtuniku poolt, kes esialgset taotlust ära kuulab,
  - otsuse suhtes võib esitada apellatsioonkaebuse, ja
  - olgugi, et pooltele jääb vabadus algatada menetlus asja sisuliseks arutamiseks, nõustuvad pooled tavaliselt otsusega kui nende vaidluse „lõpliku” lahendusega,
- tuleb käsitada kui „ajutist meedet” TRIPS-lepingu artikli 50 tähenduses.

35. Kõigepealt tuleks rõhutada, et olgugi, et on vaieldud TRIPS-lepingu artikli 50 otsemõju küsimuse üle, ei paluta Euroopa Kohtul võtta vastu otsus mitte selles küsimuses, vaid teha otsus liikmesriigi kohtu poolt esitatud tõlgendusküsimuse kohta, et viimane saaks Madalmaade menetluseeskirju kõnealuse artikli valguses tõlgendada.

36. TRIPS-lepingu artikli 50 lõike 1 kohaselt kohaldatakse seda artiklit kiirete ja tõhusate meetmete suhtes, mille eesmärk on takistada „mistahes intellektuaalomandiõiguse rikkumise esinemist”.

37. Liikmesriigi kohtu poolt põhikohtuasjas vastu võetud määrus vastab sellele määratlusele. Määruse eesmärk on peatada kaubamärgiõiguste rikkumine; seda iseloomustatakse riiklikus õiguses selgesõnaliselt kui „kohest ajutist meetet”; ning see võetakse vastu „kiireloomulistel juhtudel”.

38. Samuti on väljaspool kahtlust, et osapooltel on õigus olenemata sellest, kas nad seda õigust kasutavad või mitte, algatada pärast kõnealuse meetme vastuvõtmist asja sisuliseks arutamiseks menetlus. Seega ei käsitata meetet õiguslikult lõplikuna.

39. Järeldust, et selline meede nagu liikmesriigi kohtu poolt võetud määrus, on „ajutine meede” TRIPS-lepingu artikli 50 tähenduses, ei mõjuta selle määruse teised aspektid.

40. Kõigepealt, seoses sellega, et teine osapool kutsutakse kohtusse ning tal on õigus esitada oma seisukohad, tuleks täheldada, et TRIPS-lepingu artikli 50 lõikes 2 nähakse ette, et „vajaduse korral” võib näha ette ajutised meetmed *inaudita altera parte*, ja artikli 50 lõikes 4 nähakse seoses sellega ette konkreetset menetlused. Olgugi, et need sätted võimaldavad vajaduse korral võtta ajutised meetmed *inaudita altera parte*, ei saa see tähendada seda, et ainult sellisel viisil vastu võetud meetmeid saab iseloomustada ajutistena TRIPS-lepingu artikli 50 tähenduses. Vastupidi, nende sätete põhjal on selge, et kõigil teistel juhtudel tuleb ajutised meetmed võtta kooskõlas *audi alteram partem* põhimõttega.

41. Teiseks – see, et ajutiste meetmete võtmise taotlust ära kuuluv kohtunik teeb põhjendatud kirjaliku otsuse, ei välista selle otsuse iseloomustamist „ajutise meetmena” TRIPS-lepingu artikli 50 tähenduses, kuna selles sättes ei nähta ette eeskirju sellist meetet ette nägeva otsuse vormi osas.

42. Kolmandaks, TRIPS-lepingu artikli 50 sõnastuses ei ole midagi sellist, mis osutaks sellele, et artiklis osutatud meetmed tuleb vastu võtta ilma, et kohtunik hindaks asja sisulisi aspekte. Vastupidi, artikli 50 lõige 3, mille kohaselt on kohtuorganitel õigus nõuda hagejalt iga mõistlikult kättesaadava tõendi esitamist, selleks et olla piisava kindlusega veendunud, et hageja õigusi on rikutud või et on olemas seesuguse rikkumise vahetu oht, viitab sellele, et „ajutised meetmed” põhinevad vähemalt teatud määral sellisel hinnangul.

43. Neljandaks, seoses sellega, et sellise meetme suhtes nagu antud juhul kõnealuses põhikohtuasjas tegemist, võib algatada apellatsioonkaebuse, tuleb tähele panna, et olgugi, et TRIPS-lepingu artikli 50 lõikes 4 nähakse selgesõnaliselt ette võimalus taotleda „uuesti läbivaatamist” siis, kui ajutised meetmed on võetud *inaudita altera parte*, ei välista mitte ükski selle artikli säte seda, et „ajutise meetme” suhtes võiks üldjuhul esitada apellatsioonkaebuse.

44. Tõsiasi, et pooltel võib olla soov aktsepteerida vaheotsust vaidluse „lõpliku” lahendusena, ei saa muuta TRIPS-lepingu artiklis 50 „ajutisena” iseloomustatud meetme õiguslikku laadi.

45. Esitatud küsimusele tuleb seega vastata, et meede, mille eesmärk on lõpetada kaubamärgiõiguse väidetavad rikkumised, ja mis võetakse vastu menetluse käigus, mida iseloomustavad järgmised omadused:

- meetet iseloomustatakse riiklikus õiguses kui „kohest ajutist meetet”, mis tuleb vastu võtta „kiireloomulistel juhtudel”,

- vastulause esitaja kutsutakse kohtusse ja kuulatakse kohtusse ilmumisel ära,

- otsus, millega meede vastu võetakse, on põhjendatud ja esitatud kirjalikult pärast asja sisulist hindamist kohtuniku poolt, kes esialgset taotlust ära kuulab,
- otsuse suhtes võib esitada apellatsioonkaebuse, ja
- olgugi, et pooltele jääb vabadus algatada menetlus asja sisuliseks arutamiseks, nõustuvad pooled tavaliselt otsusega kui nende vaidluse „lõpliku” lahendusega, tuleb käsitada kui „ajutist meedet” TRIPS-lepingu artikli 50 tähenduses.

Kohtukulud

46. Kulusid, mida kandsid Madalmaade, Prantsuse ja Ühendkuningriigi valitsused ning Komisjon, kes esitasid Euroopa Kohtule märkusi, ei hüvitata. Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus liikmesriigi kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse nimetatud kohus.

Esitatud põhjendustest lähtudes

EUROOPA KOHUS,

vastates Arrondissementsrechtbank te Amsterdami 1. veebruari 1996. aasta määrusega esitatud küsimusele, otsustab:

Meedet, mille eesmärk on lõpetada kaubamärgiõiguse väidetavad rikkumised, ja mis võetakse vastu menetluse käigus, mida iseloomustavad järgmised omadused:

- meedet iseloomustatakse riiklikus õiguses kui „kohest ajutist meedet”, mis tuleb vastu võtta „kiireloomulistel juhtudel“,
- vastulause esitaja kutsutakse kohtusse ja kuulatakse kohtusse ilmumisel ära,
- otsus, millega meede vastu võetakse, on põhjendatud ja esitatud kirjalikult pärast asja sisulist hindamist kohtuniku poolt, kes esialgset taotlust ära kuulab,
- otsuse suhtes võib esitada apellatsioonkaebuse, ja
- olgugi, et pooltele jääb vabadus algatada menetlus asja sisuliseks arutamiseks, nõustuvad pooled tavaliselt otsusega kui nende vaidluse „lõpliku” lahendusega,

tuleb käsitada „ajutise meetmena” Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu lisas 1 C sisalduva intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu (edaspidi TRIPS-leping), mis kiideti ühenduse nimel nõukogu pädevusse puudutavate küsimuste osas heaks nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ, artikli 50 tähenduses,

Rodríguez Iglesias

Gulmann

Ragnemalm

Wathelet

Mancini

Moitinho de Almeida

Kapteyn

Murray

Edward

Puissochet

Hirsch

Jann

Sevón

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 16. juunil 1998 Luxembourgis.

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias

Kohtusekretär

President